

خوشحال باشید چون شما را فحش گویند

نویسنده: دانی فردریکسن

استاد با چهره‌ای از خشم منقبض شده مشتش را که حاوی پاره‌های کاغذ بود در برابر صورت من تکان می‌داد و فریاد می‌کشید. او مرا متهم به آزار و اذیت دانشجویان دانشگاه می‌کرد. مگر چه خطای فاحشی مرتکب شده بودم؟ من فقط بر روی تابلوی اعلانات دانشکده آن هم با اجازه‌ی قبلی بروشر یک برنامه‌ی بشارتی در سطح دانشکده را که جزو برنامه‌های خدمتی‌ام بود قرار داده بودم. حیرت زده بودم. تا آن زمان هرگز چنین اتهامات سختی بر من زده نشده بود.

اول می‌خواستم خودم را پنهان کنم. اما بعد متوجه شدم طرف مخالفت این مرد من نیستم بلکه مسیح است. موقع رفتن کمی احساس شادی کردم، زیرا من نیز هر چند اندک توانسته بودم به علت رنج بردن برای کسی که برای من رنج برده بود خشنود گردم. در آخرین خوشا به حال، عیسی می‌گوید گرچه ناسزا شنیدن برای مومنان دشوار است، باعث خوشحالی فراوانشان هم خواهد بود.

این آخرین خوشا به حال اندکی متفاوت است. همه‌ی خوشا به حال‌های قبلی خطاب به گروه‌هایی بود که هر یک صفات مشخصی داشتند: خوشا به حال مسکینان در روح، خوشا به حال فروتنان، خوشا به حال صلح‌کنندگان. اما این خوشا به حال آخر خطاب به دوم شخص است: «خوشحال باشید». اکنون عیسی به ما پیروانش می‌گوید که این چیزها برایمان اتفاق خواهد افتاد. به ما ناسزا خواهند گفت. به ما جفا خواهند کرد. به ما حق هر گونه افترائی به ما خواهند زد. به خاطر عیسی به ما شفاهاً حمله می‌کنند، تهدید فیزیکی می‌کنند و درباره‌مان بدگویی می‌کنند. آنگاه که چنین اتفاقی بیافتد خوش به حال ما.

در ظاهر به نظر نمی‌رسد در ناسزا شنیدن و جفا یا افتراء ناحق دیدن برکتی باشد، اما وقتی آزار می‌بینیم لااقل به سه دلیل جا دارد که شادمان شویم. اولاً باید شادمان شویم زیرا این مزیت را داریم که در رنج‌های عیسی سهیم شویم. «اگر جهان از شما نفرت دارد بدانید که قبل از شما از من نفرت داشته است. اگر شما متعلق به این جهان بودید جهان متعلقان خود را دوست می‌داشت، اما چون شما از این جهان نیستید و من شما را از جهان برگزیده‌ام، به این سبب جهان از شما نفرت دارد». (انجیل یوحنا ۱۵: ۱۸ - ۱۹). اگر به خاطر عیسی ناسزا شنیدیم باید خوشحال شویم زیرا نشانه‌ی آن است که در عیسی هستیم.

دوم، خوشحال باشید زیرا تحمل آزار در عین حفظ ایمان ما را در زمره‌ی قهرمانان ایمان که پیش از ما زندگی می‌کردند قرار می‌دهد. عیسی به شاگردان خویش می‌گوید اولین کسانی نیستند که آزار را تحمل می‌کنند: «زیرا که به همین‌طور بر انبیای قبل از شما جفا می‌رسانیدند» (انجیل متی ۵: ۱۲). ما نه تنها با کسانی که در عیسی هستند سهیم خواهیم بود، بلکه به نوعی در کنار همه‌ی آن مقدسینی قرار خواهیم داشت که به خاطر عیسی آزار دیدند. هرگاه به خاطر بیان حقیقت خداوند ناسزا می‌شنویم، در زمره‌ی آن گروه نجبا قرار می‌گیریم. وقتی به

زندگی کسانی که با ایمان آزارها را تحمل کردند نگاه می‌کنیم دیدگاهمان تغییر می‌کند. و در ازای، «... این زحمت سبک ما که برای لحظه‌ای است، بار جاودانی جلال را برای ما زیاده و زیاده پیدا می‌کند.» (دوم قرنتیان ۴: ۱۷). می‌توانیم خوشحال باشیم زیرا ناسزایی که انسانی به ما می‌دهد تبدیل به ستایش عیسی می‌شود. بی‌احترامی به افتخار تبدیل می‌شود، سرزنش به برکت.

سوم، می‌توانیم خوشحال شویم زیرا در پی ناسزا شنیدن پاداش عظیمی در آسمان‌ها به ما وعده داده می‌شود. جزئیات این پاداش به طور کامل مشخص نیست، ولی خاطرمان جمع است که خداوند می‌داند چه هدایای نیکی بدهد (انجیل متی ۷: ۱۱). ممکن است در همین زندگی بعضی الطاف خداوند را دریابیم، اما به ما گفته‌اند سرانجام به آسمان خواهیم رفت تا پاداش اصلی را دریافت کنیم. به علاوه، باید بدانیم که پاداش خداوند بسیار برتر از رنجی است که در این جهان برتافته‌ایم.

دانی فردریکسن، کشیش ارشد کلیسای لیکساید پرسبیتترین واقع در سووت‌لیک، تگزاس.

این مقاله در مجله [تیبیل‌تاک](#) منتشر شده است.